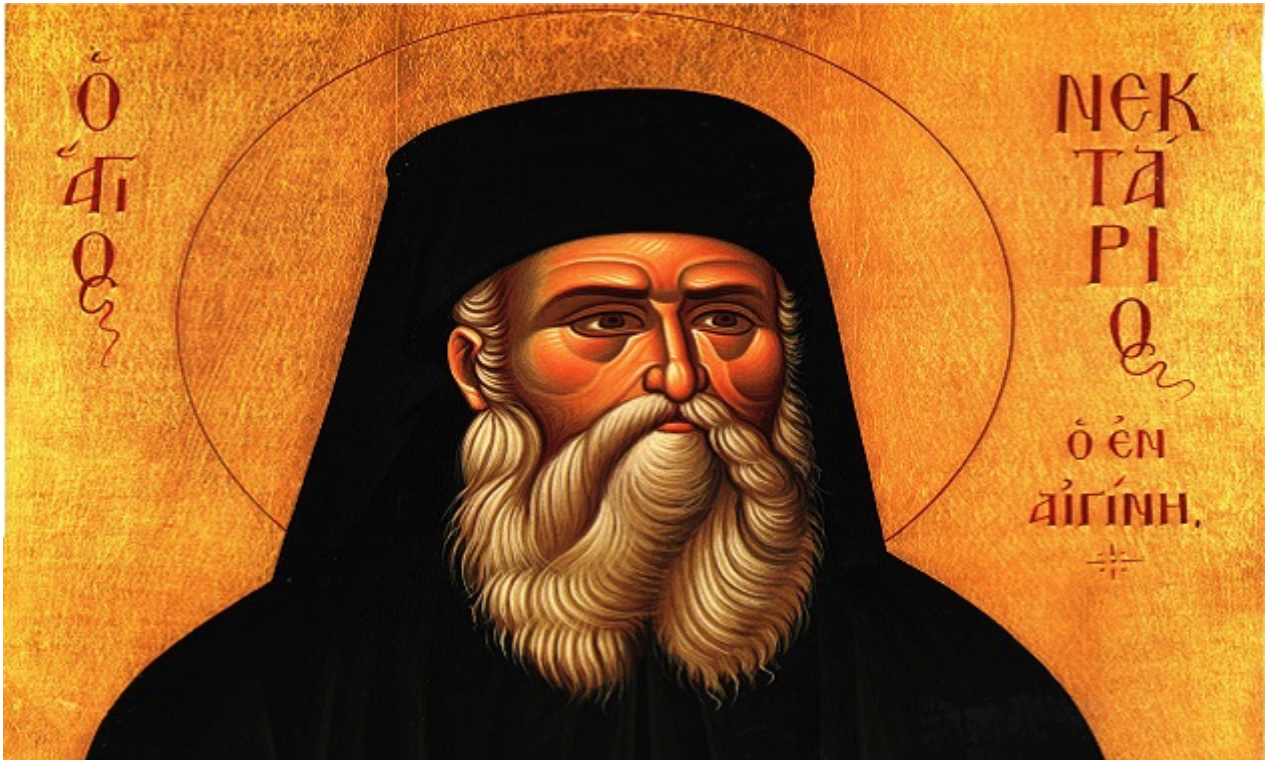

Η εικόνα εκείνου που ελπίζει στο Θεό

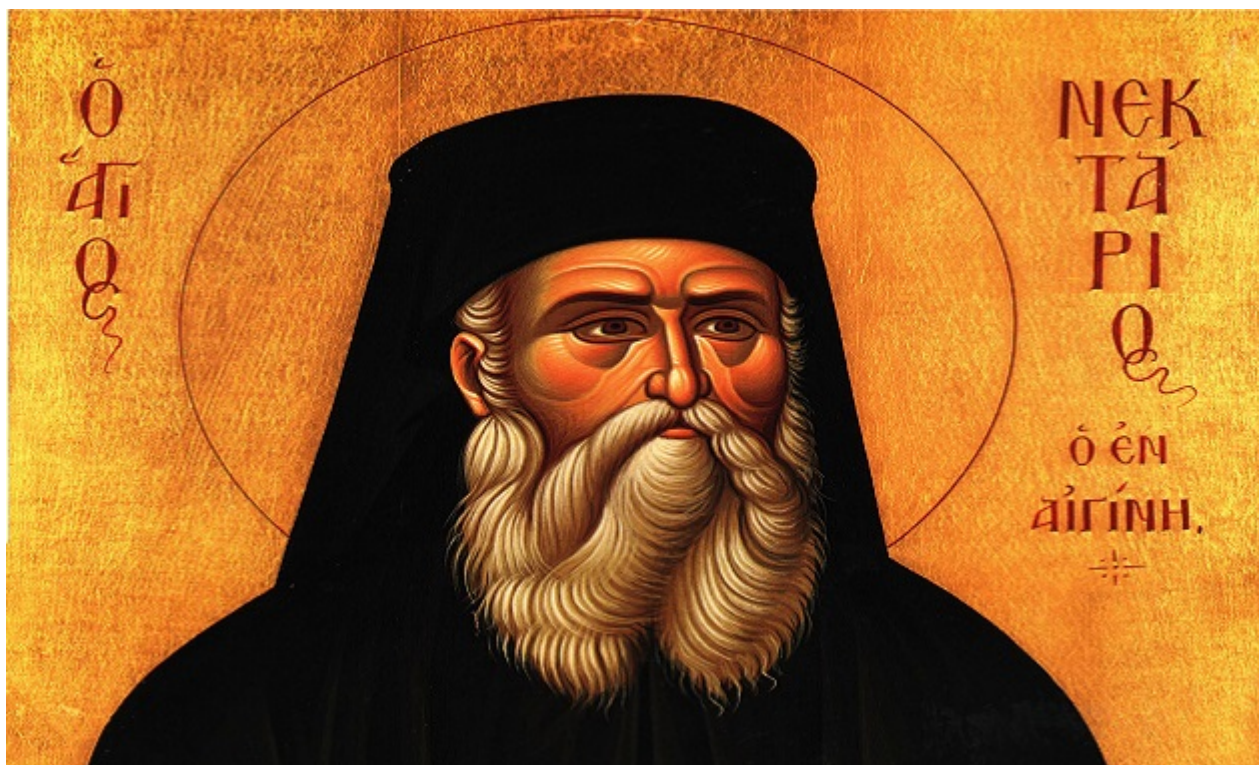
[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

[Άγιος Νεκτάριος Επίσκοπος Πενταπόλεως](#)

Πόσο ωραία, πόσο ευχάριστη, πόσο χαριτωμένη είναι η εικόνα εκείνου που ελπίζει στον Θεό που σώζει, στον Θεό των οικτιρμών, τον Θεό του ελέους, τον αγαθό και φιλάνθρωπο Θεό.

Αληθινά μακάριος είναι ο άνθρωπος που ελπίζει στον Θεό! Ο Θεός είναι πάντα βοηθός του και δεν φοβάται ό,τι κακό κι αν του προξενήσει άνθρωπος. Ελπίζει στον Κύριο και πράττει τα αγαθά! Κάθε του ελπίδα την έχει εναποθέσει σ' Αυτόν, και σ' Αυτόν εξομολογείται με όλη του την καρδιά. Είναι το καύχημά του, είναι ο Θεός του και Τον επικαλείται μέρα και νύχτα. Το στόμα του ωραίο, αναπέμπει αίνους στον Θεό, τα χείλη του, πιο γλυκά από μέλι και κερί σαν ανοίγουν για να ψάλλουν στον Θεό· η δε γλώσσ-σα του γεμάτη χάρη, κινείται προς δοξολογία Θεού.

Ἡ καρδιά του εἶναι ἑτοιμη νὰ Τον επικαλεσθεῖ, ἡ διάνοια του ἑτοιμη νὰ ανυψωθεῖ πρὸς Αὐτόν, ἡ ψυχὴ του εἶναι προ-σηλωμένη στὸν Θεὸ καὶ «ἡ δεξιὰ του Κυρίου ἀντελάβετο αὐτοῦ». «Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ». Ζητᾶ καὶ λαμβάνει ἀπὸ τὸν Θεὸ αὐτὸ που ζητᾶ ἡ καρδιά του. Ζητᾶ καὶ βρίσκει ὅσα ποθεῖ. Κρούει καὶ του ἀνοίγονται οἱ θύρες τοῦ ελέους.

Αὐτὸς που ἐλπίζει στὸν Κύριο ἐπαναπαύεται σὲ ἡσυχὰ νερά. Ὁ δε Κύριος του δίνει πλοῦσια τὰ ἐλεῆ του. Ἡ δεξιὰ του Κυρίου κατευθύνει τὴν πορεία του καὶ δάκτυλος Κυρίου-ου τὸν καθοδηγεῖ στους δρόμους του.

Αὐτὸς που ἐλπίζει στὸν Κύριο δὲν ἀστοχεῖ. Ἡ ἐλπί-δα του δὲν πεθαίνει ποτέ. Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ προσδοκία του, ἡ ἀκρότατη ἐπιθυμία τῆς καρδιάς του. Πρὸς Αὐτόν στε-νάζει ἡ καρδιά του ὅλη τὴν ἡμέρα: «Κύριε μην ἀργήσεις, σήκω, κάνε γρήγορα, ἔλα καὶ ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου κάθε ἀνάγκη, ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴ μου! Θα σε δοξολογήσω με ὅλη μου τὴν καρδιά Κύριε. Σε Σένα θα ἀπευθύνεται κάθε λόγος που θα βγαίνει ἀπ' τὸ στόμα μου».

Αὐτὸς που ἐλπίζει στὸν Κύριο, εὐλογεῖ τὸν Ὑψιστο, τὸν λυτρωτὴ του καὶ ἀγιάζει «τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ». Ἐλπί-ζει καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς του κραυγάζει πρὸς τὸν Θεό: «Κύριε πότε ἤξω καὶ οφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου;».

Αυτός που ελπίζει στον Κύριο, θα επικαλεσθεί τον Ύψιστο για να εισέλθει στο αγιαστήριό Του, για να δει και να χαρεί τα θαυμάσια Του· και ο Κύριος θα ακούσει τη φωνή της δέησής του.

Αυτός που ελπίζει στον Κύριο, απολαμβάνει άκρα ειρή-νη· γαλήνη επικρατεί στην καρδιά του και στην ψυχή του βασιλεύει πλήρης αταραξία. Όταν έχει βοηθό του τον Θεό, από τί να φοβηθεί; Από τί να δειλιάσει; Αν ξεσηκωθεί ενα-ντίον του πόλεμος, δεν πτοείται, γιατί ελπίζει στον Κύριο. Αν τον καταδιώξουν πονηροί δεν φοβάται, γιατί ξέρει ότι όλα είναι υπό τον έλεγχο του Κυρίου. Δεν ελπίζει στο τόξο του ούτε στη φαρέτρα του· ούτε εξαρτά τη σωτηρία του από τη ρομφαία, αλλά από τον Κύριο και Θεό του, που μπορεί να τον γλιτώσει από τα χέρια αυτών που τον πολεμούν, από την παγίδα του αμαρτωλού και από την καταιγίδα. Είναι πεπεισμένος για τη δύναμη του Κυρίου και «επί τον βραχί-ονα τον υψηλόν αυτού και ο Κύριος σώσει αυτόν».

Αυτός που ελπίζει στον Κύριο, βαδίζει ήρεμος στον αγώνα της ζωής του και διανύει τον δρόμο αυτό δίχως το άγχος των μερίμνων. Εργάζεται ακατάπαυστα το αγαθό, το ευάρεστο και τέλειο, τα δε έργα του τα ευλογεί ο Θεός. Σπέρνει ευλογημένα και λαμβάνει πλούσιους τους καρπούς των κόπων του. Έχει θάρρος στον Κύριο και δεν παρεκτρέπεται από τους πειρασμούς που τον κυκλώνουν. Στις δοκιμασίες της ζωής δεν παραιτείται, αλλά ελπίζει, δι-ότι εκεί που τα πράγματα φαίνονται αδύνατα, ο Θεός φα-νερώνει τη διέξοδο. Μέσω της πίστης προσδοκά και την ελπίδα της δικαιοσύνης.

Αυτός που ελπίζει στον Κύριο δεν ελπίζει σε χρήματα, ούτε στο μέγεθος της δύναμής του, αλλά επαναπαύεται στη βοήθεια που θα του παράσχει ο Θεός.

Αυτός που ελπίζει στον Κύριο, είναι γεμάτος πίστη και αγάπη προς τον Θεό, ζει έχοντας θάρρος στην αγαθή του συνείδηση, εμφανίζεται με την παρρησία γιου απέναντι στον ουράνιο Πατέρα του και Τον επικαλείται για να έλθει η βασιλεία Του στη γη και το θέλημά Του να πραγματώνε-ται στη γη όπως και στον ουρανό.

Αυτός που ελπίζει στον Κύριο, είναι αφοσιωμένος ολο-κληρωτικά σ' Εκείνον και υψώνει την καρδιά του στον αγαθό και αθάνατο Θεό. Ζητά απ' Αυτόν το ύψιστο αγαθό και την αθανασία στη βασιλεία των Ουρανών, και ο Θεός τον εισακούει.

Μακάριος ο άνθρωπος που ελπίζει στον Κύριο!

(Αγίου Νεκταρίου, Το γνώθι σαυτόν, εκδ. Άθως, σ.101-104)

<http://bit.ly/1clv94j>